

Új Mustármag

A Bethánia CE Szövetség hírlevele

2023. október-november-december

„Legyenek a ti derekaitok felövezve, és szövéténekeitek meggyújtva;
Ti meg legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza Uruk...
(Lk 12,35)

Tartalom:

- 2 Rendszeres alkalmaink
- 3 Személyes tapasztalataim megpróbáltatásaimban
- 7 Mit akar Jézus Ádventkor?
- 8 Vágó Sándor emlékére
- 10 Emlékezés Tóth Imréné Lidikére
- 11 Búcsúzás Szénási Sándorné Szabó Judittól
- 12 Az elmaradt fejlődés
- 13 Beszámoló a 29. Világtalálkozóról
- 16 Miklóssy József tanítása
- 17 Atyáink örökségéből
- 22 2024. év programnaptára
- 23 Bizonyágtétel

2 HETI és HAVI RENDSZERES ALKALMAK

Imádkozzunk egymásért most többet, mint eddig!

IMATÉMÁK

Hálaadás:

- a közösségünkben történekekért, a kapott üzenetekért, az elhunytak szeretteiért stb.,
- az online platformon tartott alkalmainkért,
- ha az Úr akarja és megengedi, az előttünk álló tervezett programokért,
- a nyári konferenciákon, táborokban nyert áldásokért,
- a piliscsabai missziói otthonban végzett karbantartási, fejlesztési munkákért,
- a piliscsabai missziói otthonunkban elmúlt időben végzett lelki munkákért,
- az Angyal utcai helyiségekben folyó lelki munkákért, a nyitás utáni új kezdésért
- más keresztyén szervezetek által a nyár folyamán végzett lelki munkákért (pl. cigánymisszió).

Bűnbánat:

- engedetlenségeinkért, mulasztásainkért, a Lélek által megmutatott más bűneinkért,
- azért, hogy nem használtuk ki a kapott lehetőségeket, alkalmakat bizonyágtételre,
- hogy nem voltunk az Úr irányítása alatt, és inkább a testiek töltötték be gondolatainkat.

Kérések:

- bölcsességet, az Úr Lelke általi irányítást magunknak, de különösen vezetőinknek,
- önkéntes munkatársakat, odaszánt életű testvéreket,
- beteg testvéreink számára erőt, segítséget és az Úr akaratára hagyatkozást,
- vigasztalást az elhunytak gyászoló családtagjai részére,
- üzenetet, az Úr jelenlétét rendszeres és különleges alkalmainkra,
- táborainkon, konferenciáinkon résztvevők számára, az Úr munkájának folytatását,
- háborús veszélyben élőknek védelmet, a háborús konfliktusok megoldását, befejezését,
- vezetőinknek (állami, egyházi, helységi, kerületi stb.) bölcsességet, alázatot, önzetlenséget.

Személyes tapasztalataim a megpróbáltatásaimban ³

„Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk, mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” 2Kor. 4,16-18.

A bizonyágtétel első része olvasható a 2023/3 számban.

Mindennek rendelt ideje van...

Több testvér bátorítására elkezdünk imádkozni a gyógyulásomért. Több bátorító Ige is elhangzott ezzel kapcsolatban. Tudtam, hogy Neki van hatalma meggyógyítani, efelől nem volt kétségem de ott volt előttem, hogy mi az Úr akarata és mi az, ami az Ő dicsőségét szolgálja. Sokan imádkoztak értem és figyeltem, vártam a választ. Amikor már túl voltam a műtéten, még mindig foglalkoztatott ez a kérdés: Isten meghallgatta az imádságunkat? Tudtam, nincs meg nem hallgatott imádság, csak meg nem hallott válasz van – olvastam valahol. Akkor került elém az egyik reggeli áhítatban a válasz:

„Azon a napon az én nevemben kértek majd...” (Jn 26,16)

Nagyon gyakran úgy gondolunk a keresztre, mint valamire, amin át kell jutnunk: pedig azért megyünk át rajta, hogy belejussunk. A kereszt egyetlen dolgot állít elénk – teljes és tökéletes eggyé válást az Úr Jézus Krisztussal, és ez az egység semmi másban nem ábrázolódik ki jobban, mint az imádságban.

„Jól tudja a ti mennyei Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle.” (Mt 6,8)

Hát akkor miért kérünk? Az imádság értelme nem az, hogy feleletet várunk rá Istentől, hanem hogy teljesen eggyé legyünk vele. Ha azért imádkozunk csak,

hogy feleletet kapjunk, akkor könnyen megsértődünk, ha nem felel. Pedig mindig felel, de nem mindig olyan módon, ahogyan várjuk, és szellemi elégedetlenségünk tanúsítja, hogy nem akarunk eggyé lenni Urunkkal az imádságban. Nem azért vagyunk itt, hogy bizonyítsuk: Isten felel az imádságra, hanem azért, hogy élő tanúbizonyságai legyünk Isten kegyelmének.

„...nem mondom nektek, hogy majd én kérem az Atyát értetek, mert maga az Atya szeret titeket...” (26-27.v.)

Olyan bensőséges-e a kapcsolatot Istennel, hogy imaéleted egyetlen magyarázata az, hogy eggyé lett az Úr Jézus Krisztus imaéletével? Urunk átformálta már az életedet az Ő valóságos életéhez? »Azon a napon« olyan tökéletesen eggyé leszel az Úr Jézussal, hogy nem lesz többé semmi különbség. Amikor úgy látszik, hogy imádságaid nem hallgattatnak meg, őrizkedj attól, hogy más embert okolj! Ez mindig az ördög csapdája. Az igazi okot abban találd meg, hogy Isten ezek által téged akar valamire megtanítani, mélyen és személyesen, és ez nem valaki másnak szól. (O.CHAMBERS)

Műtét...

A műtetre az előjegyzés megtörtént és elindult a rendelt idő várása. Nagyon hosszúnak tűnt a kijelölt időpont és a bizonytalanság, várni, készülni és felkészülni a hogyan továbbra. Ebben az időszakban is az erős támadások között az ének sok erőt adott: „Uram, mindent elhoztam, Testem és lelkemet, Mint élő

áldozatot, Fogadj el engemet! Ó drága hű Megváltóm, Te biztos oltalom! Rád vár a hit s ha késel, Az Ige támaszom. Ó illessz meggy szent tűzzel, Szent lángod szálljon rám, Várok, várok, várok Szent lángod szájon rám! Ha véred megmos engem, Szívem betöltheted. Szentlelked, hogyha győzhet, Mindvégig győzhetek..." Ez az ének és a Ige tette világossá számomra, hogy Isten nem a halált akarja, hanem az életet, amely csak egyedül Neki odaszánt élet. Pál a római gyülekezetet kéri „Az Isten irgalmára kérek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek"; tőlem is kérte, miközben tudatában voltam, hogy testemben halálos kór lakik és napról napra romlik. De az is ott csengett a szívemben, hogy erre a testre úgy néz Isten, hogy templom, amelyben az Ő lelke kész lakozni. Megszületett bennem egy újabb döntés, amely egy ének szövege: »engedek feltétlenül!« Legyen csak úgy, ahogyan te kívánod, Legyen csak úgy, ahogyan akarod.. és az Ige segített lábaimat rajta tartani az úton! „és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes." (Róm. 12,1-2.)

Ebben a várakozási időben ismét az Ige került a figyelmem középpontjába. A fordításokat kutatva olvastam a kat. ford.: „Ezért nem veszítjük el kedvünket, mert bár a külső ember romlásnak indult bennünk, a belső napról napra megújul." Szembe kellett néznem, hogy ha romlásnak indult a külső ember, az nagyon nehéz iskola az ember életében. Az új emberemnek megújulását adta, amikor O. CHAMBERS egyik áhítatát olvastuk a fele-

ségemmel a reggeli csendben. Nehézség iskolája. „E világon nyomorúságotok lesz, de biztatok: és legyőztem a világot!" (Jn 16,33.)

Általánosan elterjedt az a vélemény, hogy a keresztyén élet azt jelenti: szabaddulás a nehézségektől. Pedig azt jelenti, hogy szabaddulás a nehézségekben, ami nagy különbség. „Aki a Felségesnek rejtekében lakozik,...nem érhet téged veszedelem" (Zsolt 91,1.10) - és csapás sem közeleg sátrához" ott, ahol egyggyé lettél Istennel.

Ha Isten gyermeke vagy, bizonyos, hogy lesznek nehézségek, de Jézus azt mondja: Ne lepődj meg, ha jönnek! „A világon nyomorúságotok lesz, de biztatok, én legyőztem a világot", nincs miért félnetek. Az olyan emberek, akik megtérésük előtt méltóságon alulinak tartották, hogy bajaikról beszéljenek, újjászületésük után elveszítik tartásukat, mert hibás elképzelésük van a szent életről.

Isten nem ad nekünk győzelmes életet, hanem miközben győzünk, életet kapunk. Az életben a megpróbáltatás növeli az erőnket: ha nincs megpróbáltatás, nincs erő sem. Kéred-e Istentől, hogy adjon neked életet, szabadságot és örömet? Nem adhatja meg, csak ha elfogadod a megpróbáltatást is. De amint bátran magadra veszed és szembenézel a nehézséggel, azonnal erőt is nyersz. Győzd le gyávaságodat, tedd meg az első lépést, és Isten enni ad neked az élet fájáról, és táplálni fog! Ha fizikailag túlerőlteted magad, kimerülsz: de szellemi megerőltetés által egyre több erőt nyersz. Isten nem ad erőt holnapra vagy a következő órára, hanem csak az adott pillanat erőfeszítéseivel. Az a kísértésünk, hogy a józan ész szemszögéből nézzük a nehézségeket. De a szent akkor örül,

amikor teli van nehézségekkel, mert mindenki másnak nyilvánvalóan lehetetlen a győzelem – de Istennek nem.

(O.CHAMBERS)

Műtét után a gyógyulás folyamatában...

Amikor az Úr úgy látta, felkészített a műtetre, akkor közel egy hónappal előbb telefonon értesítettek, hogy jelentkeznek. Bevonultam a kórházba és különös volt megtapasztalni, hogy vártak betegtársak, akiket az Úr elkészített. Szabad volt nekik tömören Isten szeretetéről és tévedhetetlen jelenlétéről tanúságot tenni. Láttatta velem az Úr: használni akarlak, mert emberek élték az életüket és nem tudtak rólam. Bizony igaz a mondás: „Lehet élni Jézus nélkül, de meghalni nem!” Amikor a halálos kór által bekopogtat, akkor lesz láthatóvá, van-e kapaszkodó, aki a „lehetetlen helyzetben belesnyúl és újabb lehetőséget ad”! Láttam megnyílt szemeiket, akiknek megvallottam, az életükben ott volt az Isten szeretete, amikor nem adta át őket a halálnak, hogy hallják meg, hogy Isten szereti őket. Jézus megszületett, meghalt és feltámadott és most ott ül az Atya jobbán és imádkozik értünk - a válasza ledöbbsentett: – nekem ezt még senki nem mondta el ilyen világosan. Legutóbbi telefonbeszélgetésünket így kezdte: Tudod: most már tudom, hogy szeret az Isten!

A szobatársak elmentek haza, én maradtam egyedül a szobában, de szavakban leírhatatlan volt a tapasztalatom: „Nem volt üres a szoba, különös légkör, szeretet, békesség és nyugalom”. Nyitott égbolt és szavakkal meg nem fogalmazható állapot. Csend, amelyben nem hallucináció vagy kómás állapot volt, hanem kommunikáció, amely által formálódás történt. Mulandóság hatása alatt voltam, de volt egy nyitott ajtó – JÉZUS –

amelyen keresztül áradt, amit nem tudok szavakban megfogalmazni. Műtét után a szobámba ebbe a lékörbe érkeztem vissza. Hadd osszak meg egy megtapasztalást, dicsőítve ezzel az Örökkévalót!

Műtét után osztályon fekszem egyedül. A külső ember a mulandóság uralma alatt – csövek között – de a lélek egy újabb tapasztalat által megújult. Gondolati blokkoltságban, a test kívánsága egy pohár víz! Nővérhívó! Válasz: várjon a sorára, majd jövek! Türelmemre tanítasz Uram - gondoltam? „...nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engemet. (Zsolt. 22,16.) Uram, Te is a kereszten szomjúhoztál... feltört belőlem egy bűnbánati fohász: Uram, bocsáss meg, de én ecetet adtam neked! A kórterem ajtajában belépett egy ismeretlen fehér köpenyes nővér! Feltört belőlem az öröm: Maga egy angyal - mondtam! Válasz: nem! Én a te unokatestvéred vagyok! Nem bánom ki vagy, most nekem egy angyal vagy! Kérek szépen egy korty vizet! Azonnal adott! Később elmesélte azt, amit én csodának éltem meg. Ma visszagondolva a helyzetre, tapasztalhattam az Ige igazságát »a külső ember a mulandóság hatása alatt, de a belső ember belépett az ajtón és kegyelmet talált« láthatóvá lett az Isten munkája. Emberarcú angyalok, akik nem is tudták, de eszközök voltak Isten kezében.

Sok álmatlan éjszaka harcai között lett tapasztalatom, amit S. Bukowski így fogalmazott meg „NE FÉLJ! - újra és újra ezt mondod nekünk, Istenünk: benned bizakodunk. Belekapaszkodunk ígédbe, amikor megnyílnak alattunk az életünk mélységei, és éjjel-nappal félelemek törnek ránk”.

A kommentár ezzel kapcsolatban így fogalmaz: A szenvedés, bármennyire is valóságos, eltöri a dicsőség jövőd

nagysága mellett. A baros doxés – nagy dicsőség – kifejezés elég nehezen értelmezhető. Mintha az apostol szójátékot alkotna a héber kábód szó két jelentéséből, az ugyanis egyszerre jelenti azt, hogy „súlyosnak lenni” és „dicsőségesnek lenni”.

A hitvallás csúcsa pedig ebben a szakaszban: a keresztyén ember pillantása a célra irányul (skopeó), ami pedig nem a látható szférában van. A „nem látható” kifejezés (mé blepomena) arra utal, hogy bár valóságosan létező dologról van szó, az valami miatt nem látható a számunkra. Azaz azért nem látható, mert az „Krisztusban” van, mert az nem tintával, vagy nem kőtáblára írtan áll előttünk, mert az eszkatologikus valóság – és sorolhatnánk a páli gondolatokból ismert párhuzamokat. Pál kijelentése így hangzik: a láthatók ideig valók (időhöz kötöttek – proskaira), míg a nem láthatók az időhöz nem kötöttek (aiónia) – vö. Zsid 11:27.

Sok erőt adott egy vers ebben a nehéz szakaszban Túrmezei Erzsébet németből fordított verse:

Szenvedésed Isten-adta ruhád.

Először sehogyan se illik rád.

Úgy találd, hogy nagy neked.

Belenőhetsz, ha békén viseled..

S ha Isten ráteszi áldó kezét,
erőt arra is ád,

hogy úgy viseld végül a szenvedést,
mint drága ünneplőruhát.

Adtam eléd egy nyitott ajtót...

Még a gyógyulás útján vagyok, de még nem tudom mi az Isten akarata az életem utolsó szakaszában, milyen meglepetéseket okoz majd a külső ember naponkénti romlása. De az Ige folytatása ígéretet ad, a belső folyamatos újlásáról. Megerősített az egyik reggeli csendben olvasott áhítat:

"Tudjuk pedig, hogy azok-nak, akik Istent szeretik, minden javukra van." (Róm 8,28)

A hívő néhány dologban teljesen biztos. Tudja például, hogy Isten akkor is a kormányos helyen ül, amikor a tenger leginkább dobálja a hajót. Hiszi, hogy egy láthatatlan kéz mindig ott van a világ kormányrúdján, és akár merre sodorja is az ár, Jahve kormányozza a hajót. Ez a megnyugtató tudás készíti fel a hívőt mindenre. Végignéz az őrjögő vízen, látja Jézust járni a hullámokon, és hallja a hangját: *„Bízatok, én vagyok, ne féljete!”* (Mt 14,27) Azt is tudja, hogy Isten mindig bölcs, és ezt tudva meg van győződve arról, hogy nem fordulhatnak elő véletlen balesetek vagy hibák, nem történhet semmi olyan, aminek nem kellene megtörténnie. Azt tudja mondani: *„Ha le kellene mondanom mindenről, amim van, inkább lemondok róla, mint hogy megtartsam, ha Isten úgy akarja: a legszörnyűbb csapás a legbölcsebb és a legjobb dolog lesz, ami csak történhet velem, ha Isten úgy rendel. „Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van. A keresztyén ember nem elméletben vallja ezt, hanem tapasztalatból tudja. Minden a javára szolgált eddig: mérgek megfelelő arányú keveréke gyógyulást hozott, a sebészkes fájdalmas vágása kitisztította a sebet és elősegítette gyógyulását. Minden eddigi esemény a legáldottabb eredményt hozta. Ha hisszük, hogy mindent Isten irányít, és bölcsen uralkodik, jót hoz elő a rosszból, a hívő szíve bizonyosságot nyer, és képessé válik arra, hogy nyugodtan fogadjon minden próbát, ami jön. A hívő valódi megadással így tud imádkozni: Küldj bármit, Uram, ha az valóban Tőled való! Soha nem jött még a Te asztalodról gyermekednek semmi rossz.*

Lélek, légy nyugodt, ha neked
 Szenvedésben van is részed,
 Hagyd Istenre ügyedet!
 Minden bajban bízz Ő benne,
 Ki jól tesz mindenedet!" (C.H. SPURGEON)

Ámen.
 Gyurkó József

Mit akar Jézus adventkor?

Szabadságra hazajött katona mesélte:

Sötét éjszakán a kaszárnya kapujában álltam őrt. Tágra nyitott szemmel vizsgálódtam, nehogy valamelyik előljárom megleljen, és elmulasztva a tisztelgést, büntetést kapjak. Őriznem tulajdonképpen csak az őrbódémat és a kaput kellett, - ennyit a sötétben is láhattam.

Hirtelen lódobogást hallottam, s a következő pillanatban szemben álltam a századosommal, akinek kötelességszerűen, feszesen tisztelegtem. Úgy állt előttem a lovával, mint egy lovas szobor. Még mindig nem elégette meg a tisztelgést? De egyszerre csak dörgő hangon szólalt meg:

- Fickó, mit ér neked a tisztelgésed, ha nem nyitod ki a kaput, hogy bebocsáss? Ez hatott. Mint a villám, szabályszerű fogással letettem a fegyvert, feltártam a kaput, és beengedtem a parancsnokomat.

Az advent (jövétel) szó nem gondolkoztat el? Mit ér a Királyok Királyának minden tiszteletadásod, „isten-tiszteleted”, ha nem jutsz tovább ennél? Hallod a szavát?

„Íme az ajtó előtt állok és zörgetek” Nem kedves neki a tisztelgésed, ha nem bocsátod be őt!

"Pásztorokkal vagyok útban" című füzetből

MÉLTÓN ÜNNEPELNI A KARÁCSONYT

Ki ünnepele méltón a karácsonyt?

Mindazok, akik végleg lerakták
 a betlehemi jászol mellé
minden hatalmaskodást
 és **minden** megbecsülést,
minden tekintélyt
 és **minden** hiúságot,
minden gőgöt
 és **minden** konokságot.

(DIETRICH BONHOEFFER
 Vademecum)

Isten iránti hálával emlékezünk Istenhez és a Szövetségünkhöz hűséges testvérünkre

VÁGÓ SÁNDORRA

„Példává is lettetek minden hívő számára...” (1Thessz 1,7)

Igaz ez drága testvérünk életére nézve is. Nemcsak tagja volt közösségünknek és a hosszúpályi gyülekezetnek, hanem szolgálója, motorja, őrállója, és hűséges tanúbizonysága évtizedeken keresztül.

Sosem jött egyedül az alkalomra, mindig hozott másokat is a forráshoz. Társát korán elveszítette, de megvigasztalódott, és attól kezdve csak az Úrnak élt. Példát adott abban is, hogy ígét hirdetni nemcsak szóval, beszéddel, szájjal lehet, hanem jó cselekedetekkel, viselkedéssel, krisztusi vonásokkal, egymás terhének hordozásával is. Ezekben ő élen járt, „Tábita lelkülettel”. Ezek tették hitelessé az ő életét. Kiváltképp az elesettek, a gyengék, az erőtlenek támasza volt.

Példát adott türelemmel viselt szenvedésével. Utolsó óráiban is hálás szívvel magasztalta az Urat. Áldott legyen az Úr életéért!

Zoltán és Icus

Hogyan emlékezem id. Vágó Sándor testvéremre?

A kilencvenes években találkoztam vele először egy náluk szerveződő házi bibliakör alkalmán. Néhány év eltelt, mikor a Bethánia közösségben újra találkoztunk, és nagyon örültünk egymásnak. Önzetlenül mindig szeretettel vitt és hozott minket a közösségbe – mondom többes számban –, mert a nehezen mozgó és a látássérült testvéreket összeszedte, és haza is vitte. Mindig türelmesen, szeretettel tette ezt. Soha senkit sem sürgetett és mindenkiel kedvesen bánt. Még betegsége előtt szívesen jött be néhány délelőtt, és sétált

velem, ilyenkor testvérekről, a közösségről és keresztyén megéleésekről beszélgettünk. Idejéből mindig szánt arra is, hogy felhívja azokat, akik régen voltak közöttünk. Mindig volt egy igei köszöntése, és nem kegyeskedésből tette, mindig reálisan látva az ige mondanivalóját szolt a közösségben.

Betegsége kiderülésekor is, amíg csak tudott, hordott minket autójával. Mikor már elhatalmosodott rajta a kór, akkor telefonon tartottuk a kapcsolatot, de eljött az az idő, mikor már beszédét nem lehetett érteni. Temetésén kedves énekeit énekelve búcsúztunk tőle.

*Szakáll Zsombor,
a debreceni közösség tagja*

Emlékezés Vágó Sándor testvéremre

Szeretett testvérem, a hú presbiter, harcostársam a hitben visszaadta lelkét az Úrnak 2023. október hó 14. napján, életének 70. évében. Amikor először találkoztam vele Hajdúszoboszlón egy családi hitmélyítő hetünkön, akkor egy magas, nagydarab embert láttam magam előtt, aki csendesen és békésen egy-két szóval nyilvánult meg a házaspári alkalmon... A felesége, Ibolya nyitottabb személyiség volt, akiről hamar kiderült, hogy súlyos beteg. Mind a ketten nyitott szívvel keresték az Urat, egyre jobban megnyíltak a közösségben. Teltek az évek, és mi egy-egy csendesnapon, nyári táborban találkoztunk. Előbb a felesége, majd Sándor is elfogadta az Úr Jézust megváltójának. Először Ibolya végezte hűségesen a beteglátogatás szolgálatát, majd hite és reménye Sándort is odavonzotta. Ibolya diakóniai „Kiss Ferenc díjat” kapott Budapesten, melyet már

Sándor vett át... Ibolya halála nagyon megviselte, de annál inkább ragaszkodott hitéhez, amit gyermek korától csepegtetett szívébe hívó édesanyja.

Gyülekezete mellett ragaszkodott a Bethánia CE Szövetséghez is. A debreceni közösség tagjaként szívügyének tekintette, hogy az idősebbek és vak testvérünk, Zsombor eljuthassanak a csendesnapokra, nyári táborokra, ezért vásárolt egy nagyobb személyautót. Több évig szolgált a Bethánia választmányában is vezetőként. Mindenkor és minden helyzetben igyekezett bizonyóságot tenni hitéről a maga csendes, alázatos módján. Tőle hallottam: „A vallásos élet kezdetnek jó, de az üdvösséghez kevés...” A debreceni csendesnapon bizonyágtételét a Róma 5,1–5 versekkel fejezte be:

„Mivel tehát megigazultunk hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által. Őáltala kaptuk hitben a szabad utat ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk az Isten dicsőségében. De nem csak ezzel dicsekszünk, hanem a megpróbáltatásokkal is, mivel tudjuk, hogy a megpróbáltatás munkálja ki az állhatatosságot, az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet; a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által.”

Sándor testvérünknek élete végén kijutott a megpróbáltatásokból, egyre jobban legyengítette a súlyos betegség. Teste elfogyott, de kipróbált hittel és békességgel ment át a Jézus által számára is elkészített helyre, a mennyei dicsőségbe! Hiszem, hogy egyszer ott majd találkozhatunk....

Tokodi Laszlóné Timea

Vágó Sanyit úgy ismertem, mint közeli testvéremet. Alapvető emlékem róla az Úr iránti alázat, és hogy égett az Úrtól. Körülbelül a felesége halála után kezdődött az ismeretségünk. Nem titkolta fájdalmas veszteségét, de elfogadta szerető Urának döntését. Reménységgel engedte el szeretettét. Sokszor beleszótt a szavaiba, hogy az Úr adta, az Úr engedte, az Úr kegyelme, stb. Sosem titkolta vagy szépítette a helyzetét. Őszintén elmondta, milyen próbában, nehézségben, örömben van. Szívesen beszélt a gyülekezeti szolgálatairól. Lelkészsztáltáskor is kérte az imádságot istenfélő lelkipásztortól.

Szívén viselte presbiter társait is, és nagyon vágyott a megtérésükre. Ezeket nemcsak kívánta, hanem mint gondnok, sokat tett is érte. Utolsó beszélgetésünk tavasszal volt, a betegsége már kezdett rajta elhatalmasodni. Mint mindig, most is derűsen nézett a jövőbe. Az az íge jut eszembe, hogy „Most azért mit remélek, ó Uram?! Tebened van bizodalmam.” (Zsolt 39,8) A mennyei viszontlátás reményében emlékezem Sanyira.

Lupsea György

Kedves testvérünkre, Vágó Sándorra emlékezve eszembe jut, hogy egy csendes napon a választmányba jelöltek között ő is bizonyóságot tett. Könnyek között a felesége halála miatti fájdalmában, de hálával, hittel és reménységgel. Készen állt a szolgálatra. Majd a hajdúszoboszlói heteken ismertem meg közelebről. Nem szavakkal, sokkal inkább szolgáló szeretettel tele cselekedeteivel fejezte ki a testvérei és az Úr iránti elköteleződését.

A betegek, elesettek, idősek segítőként példa volt mindannyiunknak. Szavak nélkül, tettekkel. Én így láttam. És tanultam tőle. Segítőkészséget, egyszerű,

alázatos magatartást. Sokan imádkoztunk érte, a róla kapott hírekből, hallhattuk, hogy az Úr – bár megengedte a súlyos betegséget – fájdalmat, hitet, békességet, hűséget adott neki. Utolsó napjaiban gyöngye erejével is dicsérte az Urat. Végig megállta a nagy tusát! Köszönöm, hogy ismerhettem! Isten velünk, viszontlátásra!

Reperik Lászlóné

Ha Sándor neve elhangzik, egy olyan testvér arca jelenik meg lelki szemeim előtt, mint aki magát nem kímélve, a közösségért élő, áldozatot is szívesen hozó drága testvér. Minden igyekezetével azon volt, hogy megélje az 1Pt 4,8 igét: *„Mindenekelőtt legyetek kitartóak az egymás iránti szeretetben”*.

Sándort az Úr olyan lelki ajándékokkal ruházta fel, hogy mindig tudta bölcsen, hol van a legnagyobb szükség segítségre, és ott jelent meg. Képes volt nagy anyagi áldozatot hozva, egy hétszemélyes autót

venni csak azért, hogy minél több rászoruló testvért tudjon az alkalmakra elvinni.

Emlékszem arra a napra, amikor a Covid miatt 2020. március 16-án hajnalban a rádió bement, az idősoththonokat bezárják, látogatni nem lehet. Sándor és Nagy Mihály nem hallotta ezt a rendelkezést. Elindultak Nagyvarsányba, felpakolva mindenféle finomsággal, hogy Pók Katit meglátogassák A helyszínen derült ki, hogy nem lehet bemenni Katihoz. Nagyon szomorúak voltunk, de Isten könyörült rajtunk, és a vezetőnő kiengedte fél napra Katit az otthonból.

Nem tudom elfelejteni azokat az örömtől sugárzó arcokat. Megebédeltünk, majd hálát adtunk minden együtt töltött percért, amivel megajándékozott a mi Atyánk! Ez volt az utolsó találkozásunk itt a földön A látogatóktól tudom, milyen türelmesen viselte a fájdalmakat, és várta az Úr Jézussal való személyes találkozást! Példa számomra Sándor élete!

Cs. Kovács Katika

Emlékezés Tóth Imréné Lidikére

Lidikében áldott életű testvérünket ismerhettük meg és néhányszor alcsútdobozí otthonában is felkereshettük. Köszönjük őt Urunknak. Mikor még ereje teljében volt, Turbucz István testvérünk beteg feleségét, Erzsikét ápolta nagy szeretettel, de az ő elmenetele után is sokáig volt még a család segítője. Aztán együtt és mégis külön lakhatott fiáékkal sok szép virággal díszített lakásában. Kis unokáját nagy szeretettel taníttatta beszélni, énekelni. Leveleiben boldogan számolt be előrehaladásukról. Szívén viselte gyülekezete életét, és megújulását azáltal is, hogy a Fénysugarak bibliaolvasó kalauzunkat terjesztette a gyülekezetben. Mindig örömmel vett részt az alkalmakon. Talán azzal mutathatjuk be legjobban őt és az ő Úr Jézusba vetett hitét, ha idézünk egy kis részt utolsó leveléből:

„Kedves Hermin!

Kívánok sok áldást és szeretetben eltöltött együttlétet szereteteitekkel együtt. Hálás a szívem, amikor az együtt töltött időkre gondolok, mert a krisztusi szeretet köt össze bennünket. Istennek hála, hogy ebben az ajándékban részesülhettem. Van, hogy eljutok még a testvérek segítségével az alkalmakra. Már kissé nehézkes, de mégis jóleső érzés. A fiam is elvisz a templomba. Hála azért is, hogy szépen megújultak épületeink, de jó lenne, ha gyülekezetünk is megújulna. Küzdelmes a mindennapi életünk. Köszönöm, hogy az Úr nem hagy magunkra, naponta velünk van. Áldott legyen az Ő neve mindenkor!”

Miklóssy Józsefné

*Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kősziklája és örökségem te maradsz,
Istenem, örökké! Zsolt 73,26.*

Tóth Imréné Liduska testvérünk földi maradványait helyeztük a sírba az alcsútdobozti temetőben október 17-én. Liduska nagy idők tanúja, nehéz gyötrelmes idők győztese, és korának tanúságtevője 92 évet kapott Megváltó Urától. Hűséges szolgáló, imádkozó tagja volt Krisztus gyülekezetének. Emléke legyen áldott!

Hajdu Zoltán

Búcsúzás Szénási Sándorné Szabó Judit Testvérünktől

Könyörgését meghallgatva 2023. dec.14-én szólította haza Judit testvérünket Urunk, és már dec. 19-én 14 órai kezdettel búcsúzhattunk tőle lélekben a verebi temetőben. A rossz időjárás ellenére sok gyülekezetből sokan és nagy számú lelkész társ vett részt ezen a lelki alkalmon. Áldom Uramat, hogy ezen még én is személyesen ott lehettem.

Judit testvérünket sokan ismerték Szövetségünk idősebb korosztályából, és az ő alázatos életéről, szolgálatairól, mint Urunk Lelkének hatalmas munkájáról részletesebb emlékező írást szeretnénk a következő hírlevelünkben közzé tenni.

Miklóssy József

IGEN, ATYÁM

Igen, Atyám. Most már csak arra vágyom,
 hogy amíg fekszem itt a betegágyon,
 Te nagyon meg tudj növekedni bennem,
 s taníts meg újra kisgyermekké lennem.
 Könnyű keresztetm hogyne hordanám,
 Örömmel, békén. Igen, Atyám.
 Igen, Atyám. Most már csak arra kérlek,
 ne haragudj, hogy amiért fel nem érlek,
 hogy amiért utaid homály borítja,
 és nem találok, hol a próbák nyitja,
 nem tudja rögtön mondani a szám
 örömmel, békén: Igen, Atyám.
 Keresztülhúztad, amit én akartam.
 Felfedted benne, amit eltakartam.
 Minden erőmet szélbe szórtad széjjel.

Kerestem, – nincs már... betakart az éjjel.
 Csak a hit égett fényt ragyogva rám:
 Köszönöm néked... igen, Atyám.
 Olyan jó gyenge, erőtlennek lenni.
 Olyan jó magam egészen letenni.
 Olyan jó tudni, hogy semmit se érek,
 Semmit se bírok, gyarló földi féreg
 – kegyelem minden! Hogyne mondanám
 hittel az áment: Igen, Atyám.
 Igen, Atyám. Gyöngé, erőtlen bárány,
 pihenek most már jó pásztorem vállán,
 s Ő szelíden visz az úton előre,
 híves forrásra, kies legelőre.
 S hála dalával telik meg a szám.
 Köszönöm néked. Igen, Atyám.

Túrmezei Erzsébet

Az elmaradt fejlövés

1876 karácsony éjszakáján egy gőzhajó siklik a Delaware folyó csendes víztükrén. A felhőtlen égboltról csillagok milliói ragyognak le, szikrázó fényüket a víz felszíne némán tükrözi vissza. Mintha a természet is a karácsonyt ünnepelné a csillagok fénytengerével és a hajó utasaival együtt, akik otthonaiktól távol töltik az ünnepet. Ezen a karácsony éjszakán különös egység, szeretet és az összetartozás érzése töltötte el a hajó véletlenszerűen összesodródott utasait és legénységét.

A fedélzetre sereglett utasok boldogan nézelődtek, beszélgettek egymással, élvezték a kristálytisza levegőt, a víz illatát, és gyönyörködve merültek el a csillagos égbolt csodás látványában. Egyszer csak valaki megszólalt: „Mr Sankey is itt van velünk a fedélzeten!”

Mr Sankey - teljes nevén Ira Sankey (1840-1908) - a kor híres-neves gospel énekes volt, a világhírű lelkész és evangélista, Dwight L. Moody közvetlen munkatársa. Ahogy futótűzként terjedt a hír az utasok közt, hogy a kiváló énekes is a fedélzeten tartózkodik, egy emberként kezdték kérlelni őt, hogy énekeljen nekik valami szép karácsonyi éneket. Mindnyájan úgy érezték, hogy ezt a gyönyörű, természetben töltött karácsony estét, és az ünnepi hangulatot már csak egy spontán fedélzeti koncert tudná még fényesebbé varázsolni.

Sankey nem kérte magát sokáig, hátát a hajókéménynek támasztotta, és miközben az utasok elcsendesedve várták, hogy felcsendüljön a dal, ő maga lehajtott fejjel azon gondolkozott, hogy vajon melyik karácsonyi dalt énekelje, melyik lenne a leginkább odavaló. Ám különös módon abban a pillanatban valahogy egyik ismert karácsonyi ének sem tűnt jó választásnak, és folyton egy másik, általa is

sokat énekelt himnusz jutott eszébe, melynek szövege viszont egyáltalán nem kapcsolódott a karácsony ünnepéhez.

Végül úgy döntött, hogy ennél az éneknél marad. Vett egy mély lélegzetet, és énekelni kezdett. A hangok betöltötték a fedélzetet, az éjszaka csendjét és a hallgatóság szívét. A dal egy imádság volt, melyben a Megváltót, mint a lelkek pásztorát kéri a nyáj, hogy őrizze, táplálja és vezesse őket kies legelőikön. Óvja meg a bűntől, a tévutaktól, és minden bajtól, rájuk leselkedő veszedelemtől.

Amikor az ének véget ért, mély csend ereszkedett a hallgatóságra, érezni lehetett, hogy ez a csend tele van az elhangzott imádság békességével, lélekemelő erejével.

Ebben a felemelő csendben egyszer csak előlépett a hallgatóság soraiból egy mogorva kinézetű férfi, odalépett Sankey-hez, majd ezt kérdezte tőle:

„Maga szolgált a polgárháborúban az unionisták oldalán?”

A meglepett Sankey így válaszolt:

„Igen, 1860 tavaszától.”

„És nem emlékszik véletlenül, hogy volt egy éjszakai őrszolgálatban 1862-ben egy teliholdas éjszakán?” - kérdezte a mogorva úr.

„De voltam, jól emlékszem.” - mondta a meglepett Sankey.

„Miért, maga is ott volt a csapatban?” - kérdezte vissza.

„Ott voltam, de a másik oldalon, a konföderációs seregek kötelékében.” mondta rekedtes hangon a férfi, majd így folytatta:

„Jól emlékszem, azon az éjszakán járőr szolgálatot teljesíttem, és a telihold fényénél egyszer csak megláttam egy unionista egyenruhás fickót, ahogy az őrhelyén ácsorgott. Szép lassan célba

vettem a fejét, nem volt nehéz, mert én magam árnyékban álltam, ő viszont a telihold fényénél tökéletes célpont volt. Mondtam is magamban, hogy na, viszlát, haver, ennyi volt. Ám mielőtt meghúztam volna a ravaszt, a fickó énekelni kezdett. Ezt az éneket énekelte... Arra gondoltam, egész jó hangod van, haver, szépen énekel, úgyhogy ezt a dalt még megvárom, és csak utána küldelek a pokolba. Aztán valahogy az éneket hallgattva elborítottak a gyerekkori emlékeim. Édesanyám hívó asszony volt, sokat énekelte nekem ezt a dalt. Korán meghalt, talán ha tovább él, az én életem is másképpen alakult volna. Ahogy az éneket hallgattam, a kezeimet önkéntelenül leeresztettem a célra tartott fegyverrel együtt, és csak nyeltem a könnyeimet, ahogy lepergett előttem az életem. A dal végén képtelen voltam újra fölemelni a puskámat, pedig még mindig ott állt a holdfényben a tökéletes célpont. Maga volt az. Ezt az éneket énekelte, pontosan

ugyanígy. Összezavarodtam, és a Pásztorra gondoltam, akihez énekel, arra a Pásztorra, akinek volt hatalma arra, hogy megmentse ezt a fickót a kezemből, a biztos haláltól. Nem akarí lehet - gondoltam. Ott álltam tehetetlenül, legyőzötten, és képtelen vagyok megfogalmazni, hogy mit éreztem legbelül. Fogalmam sem volt, mit kéne tennem. Azóta sok minden történt velem és körülöttem, de a lelke nem lett nyugalomra, és a Pásztort sem találtam meg. De most, amikor újra a holdfényben láttam magát, és újra ezt az éneket énekelte, nem akarok megint tovább menni. Segítsem megtalálni ezt a Pásztort!" Sankey megrendülten hallgatta végig a férfit, aki egykor az ellensége volt, sőt, akár meg is ölhette volna.

Ám egy éneknek és a Pásztornak köszönhetően nem Sankey élete ért véget a polgárháború idején, hanem a másik férfi lett új életre azon a karácsony éjszakán.

Bolyki László: A lélek húrjai

Beszámoló a 29. CE Világtalálkozóról

Már a 28-ik Világtalálkozó végén - amelyik számomra az első volt, - nagyon vártam a 29.-et, Amely idén került megrendezésre, bár a szokásos 4 év helyett 5 évre a San Diego-i után, a Covid járvány miatt.

Ami már akkor is, de most még jobban formált, hogy különbözőségeink (bőrünk színe, kultúrabeli eltérések, hit megélése) ellenére Jézus Krisztusban egyek vagyunk. Különösen nagy áldás ez a CE Szövetségen belül, amely egy plusz láncsal kapcsol össze bennünket egymással és az Úrral egyaránt. "Rázzuk fel a Világot!" címmel és szándékkal rendezték meg a CE Világtalálkozót Németországban. Kifejezet-

ten a fiatalok megnyerése céljából: menjünk és hirdessük az evangéliumot olyan helyeken, ahol alig vagy egyáltalán nem hallottak róla. Végezzünk missziót a fiatalok körében, hogy minden országban minél inkább beépülhessen a fiatalság a szolgálatba. Legyünk mi is ott, ahol élünk és tevékenykedünk („abban a körben és helyzetben”) Krisztus földi tanítványai. Ennek fényében minden este az evangélizációt egy-egy 25 év alatti fiatal végezte.

George Alsahili (CE Libanon) prédikációja a felhatalmazásról szólt. Jézus példáját a Lukács 4-ből hozta. Azt kell látnunk, hogy Jézusnak is szüksége volt a

Szentlélektől való felhatalmazásra, melytől erőt kapott a küldetéséhez. Ha mi szeretnénk felhatalmazást az utunkra, hogy dicsőítsük Istent és szolgáljuk Őt, akkor ezt az erőt magától Istentől – a Szentlélek által – kell elkérnünk. Ha ezt tesszük, a béke és a jóság eszközeivé válunk Urunk számára.

Anna Forter (CE Németország) szolgálata a János 20,19-23. igék alapján szólt: „Békesség nektek”.

Azon az éjszakán a tanítványok féltek, mert Jézus meghalt, ezért bezárták az ajtókat. Aztán bejött egy férfi. Látták a sebeket a kezén és rájöttek, hogy nem csak egy valaki, hanem maga az Úr. Jézus megismeréssel: „Békesség nektek”, majd így szólt: „Az Atya küldött engem.” Jézus nem csak köszönni akart, békességet hozott és elmondta, hogy őt az Atya küldte. És amint engem az Atya küldött, én is küldelek titeket, mert meg akarom rázni a bolygót.

Aztán Jézus rájuk lehelt, és azt mondta: „Vegyétek a Szentlelket”.

A tanítványok rájöttek, hogy nem ők fognak szeretettel lenni az emberek iránt, hanem a Szentlélek. A Szentlélek rázza majd fel a bolygót! Alázatos tanítványnak kell lennünk. Nem tehetünk egy lépést sem a Szentlélek nélkül. Függetlenül kell tenni magunkat a Szentlélektől.

Kalihan Sensenig (CE USA)

Hogyan szolgálhatjuk Isten a tőle kapott ajándékainkkal. Kicsoda Isten? Ki vagyok én? Mire való ez az egész?

1Tim 3:16 Kétségtelenül nagy a titka az istenfélő életnek, amelyet Isten kijelentett nekünk: Jézus Krisztus emberi formában jelent meg közöttünk, a Szent Lélek bizonyította, hogy igaz volt, és látták őt az angyalok. Hirdették a népeknek, szerte a világon hittek benne, és felment dicső-

ségben a Mennybe. Isten keze és lába vagyunk, a Tőle kapott ajándékokkal és képességekkel (Ef 4,7).

1. Péter 4:10 Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.

Janina Priyadarsini (CE India) a felhatalmazásról beszélt az Ézsaiás 40,29-31 alapján, hogyan akarja felrázni a világot általunk. A CE által formálta őt is Isten, vezetővé és nőként is tud hasznára lenni másoknak, nőtársainak. Isten kiválasztott minket és a Szentlélek által tudunk tanúi lenni (ApCsel 1,8.). Számára sok erőt ad Eszter királyné példája, hogy nem szabad elhallgatni az igazságot és cselekedni kell. Isten megígérte (Mt 28,20), hogy mindig velünk lesz. Arra vagyunk kiválasztva, hogy felhatalmazzuk és rázzuk a meg a világot abban az országban, kultúrában, társadalomban, családban ahol élünk.

Számomra a legnagyobb lecke a mások elfogadása volt. Isten munkálkodik

ebben a tekintetben is és formál. Nagyon bensőséges volt az az este, amikor a tábor-tűz körül hosszan énekeltünk Istent dicsőítve. Egységesen a 10-12 különböző nemzetiségű ember, fiatal és idős.

A találkozó megerősített abban, hogy a kezdetek óta fennálló fogadalmunk alapján folytassuk szolgálatunkat. **Bízva az Ő erejében** komolyan törekszem mindig azt **cselekedni**, ami Őneki, az én Uramnak és Megváltómnak **kedvére van**. Igyekszem valódi keresztyén életet élni, főként **abban a körben és helyzetben, melybe Ő állított**.

Összeállította: Lengyel Norbert

ÉN, A VILÁGMINDENSÉG TEREMTŐJE,

... veled és melletted vagyok. Mi másra lehetne még szükséged? Ha valami hiányt érzel, az azért van, mert a kapcsolatod Velem nem elég mély. Én bővülködő Életet kínálok: a te részed az, hogy bízz Bennem, és elutasíts mindenféle aggodást. Nem is annyira a kellemetlen események töltenek el szorongással, mint inkább az eseményekkel kapcsolatos gondolataid. Az elméd azon erőlködik, hogy irányítása alá vonjon egy helyzetet, hogy az általad óhajtott eredményt érje el. Gondolataid kiéhezett farkasok módjára cserkészik be a problémát. Az irányú eltökéltségemben pedig, hogy saját akaratod szerint intézed a dolgokat, megfelelkezel arról, hogy életed irányítása az Én gondom. Ez egy módon gyógyítható: ha problémáról az Én jelenlétemre fordítod a figyelmedet. Hagyj abba mindenféle erőlködést, és figyeld, hogy Én mit cselekszem! ÉN VAGYOK AZ ÚR!

Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent? Róm. 8,31-32.

De én az URat várom, a szabadító Istenben reménykedem: meg is fog hallgatni Istenem! Mik. 7,7

SARA YOUNG

2022.10.25-én elhangzott bibliaórai tanításának szerkesztett változatát adjuk most közre

Imádság: Urunk, ahogyan énekeltek is, Téged várunk, reád van szükségünk, hogy Lelkeddel megszólíts, megeleveníts minket, hogy Lelked világgóságával oszlasd el sötétségünket. Adj halló füleket, rád figyelő lelkületet, hogy személyesen megérthessük üzenetedet. Kérünk, légy itt közöttünk, hogy közösségünk lehessen veled. Ámen

Olvassuk el a kijelölt igét!: ApCsel 7,51–60.

(Az elmúlt keddi órán a Szentlélek munkáját és arra történő válaszát a Nagytanácsnak, amely Istvánt hamis tanúkkal megvádolta.) István tömören összefoglalta Izrael egész történetét Ábrahám elhívásától kezdve – kiemelve a Hóreb-hegynél történeteket, a törvényadást, az aranyborjú bálványt és a bizonyosság sátra elkészítésének jelentőségét – egészen Dávidig. István (védő)beszédének végén Isten Lelkének erejével az igazságot mondja el a Nagytanács tagjainak lelki állapotáról és a vádlottból vádló lesz. Így szólítja meg hallgatóit: „Keménynyakú és körülmetéletlen szívú és fülű emberek!...”

A „keménynyakú” szó ilyen magatartást jelent: végsőkéig ragaszkodik saját elképzeléseihez. A keménynyakú nem akar megalázkodni, a saját „igazán” kívül mást igaznak elfogadni.

„...*körülmetéletlen szívú és fülű emberek*” – ez az Isten szövetségéhez nem tartozó, tehát pogány emberek jellemzője. (Isten rendelte el a körülmetélést). De amint István megszólítása bizonyítja, lehet valaki testileg körülmetélt – hiszen a jelenlévők mind azok voltak – és a szívük, fülük mégis körülmetéletlen. Miért? Mert nem lakozik bennük a Szentlélek. A 115. zsoltár 6. verse ezt leírja: „*Füleik vannak, de nem hallanak*”, azaz nem érzékelik Isten szavát,

megszólítását, olyan, mintha nem lenne fülük.

Egy másik lélek lakik bennük, amely nem érti az Isten szavát, a Szentlélek nyelvét, sőt nemcsak nem érti, hanem mindig ellene is mond, ellene is szegül a Szentlélek szavának, akaratának. Sőt ez a (más) lélek öldöklésre ösztönöz, „*aki emberölő volt kezdettől fogva...*” (Jn 8,44).

Az atyák embergyilkos tetteire hivatkozik István: „A próféták közül kit nem üldöztek a ti atyáitok?” Joggal teszi fel tehát István ezt a kérdést, persze, ez a kérdés megválaszolatlan maradt. Sok bűntényről nem is tudunk. Ezeket az atyák követték el, akikre a Nagytanács tagjai olyan büszkék, és most e tárgyalás előtt az atyák bűneit azzal tetézték a jelenlegi Nagytanács tagjai, hogy magának a megígért Messiásnak – itt István „az igaznak” nevezi – váltak árulóivá és gyilkosaivá. Komoly vád!

Mi a válaszuk a Szentlélek vádjaira, melyek István szájából hangzottak el? Harag, gyűlölet és fogcsikorgatás. István ezt látva az ég felé emelte tekintetét, mint aki a megdicsőült Úr Jézus megnyilatkozását várja. És nem hiába tekintett fel, mert választ kapott, amiről azonnal örömmel tudósította hallgatóit: „Íme, látom a megnyílt eget és az Emberfiát az Isten jobbjára felől állni.” ... Most azt a rendkívüli dolgot látja István, hogy az eljövendő Király, aki mindenkit meg fog ítélni, látja mindazt, ami vele történik és felállva fogadja, várja őt. Micsoda biztatás! Kell ennél több? István már nem törődik a körülötte kiáltozó sok dühös emberrel, akik kiűzik őt a város falán kívülre, hogy ott kövezzék meg, mint Istent káromló embert.

Érdekes még ez a kis megjegyzés, hogy a tanúk felső ruháik őrizetét egy Saul nevű ifjúra bízta...

A haldokló István szavai ismerősek, mert az Úr Jézus kereszten elmondott imádságaira emlékeztetnek minket: „Uram Jézus, vedd magadhoz lelkemet!” – és – „Uram, ne ródd fel nekik ezt a bűnt!” Ez a jézusi lelkület, amely halálában sem a maga testével foglalkozik és ellenségei is ilyen fontosak számára. Ámen.

Imádság: Köszönjük Urunk István példáját, hogy megdicsőítetted magadat az ő

életében és halálában. Áldunk Lelked hatalmáért, kijelentéseiért, vezetéséért, amit ő megélhetett. Köszönjük, hogy Lelked erejével tehetett bizonyosságot a te kegyelmedről és a Sátán hatalmában lévő embereket is újra és újra megszólítod. Köszönjük, hogy minket is megszólítottál, megmutattad bűneinket és elvégezted bennünk, hogy megragadhassuk az Úr Jézusban felkínált bűnbocsánatot és örök életet. Köszönjük mai közösségünket veled és egymással. Ámen.

Összeállította a szerkesztő

Atyáink örökségéből

Sziksza Bényi testvérünk termékeny igamagyarázatai közül most aktuálisnak láttam, hogy a Jelenések Könyve magyarázatából adjuk közre ebben a számban. (Az internetről vettem le ezt az anyagot)

Folytatás az előző számból (2023.júl., aug., szept.):

Ha nem vagy az, akkor a Szentlélek Isten elpecsétel, és bizonyos lesz benne, addig pedig, amíg nem vagy bizonyos, csak hadd nyugtalanítson. Valami nyugtalanság ugyan mindig van azokban is, akik elpecsételtek. Csakhogy az elpecsételésen innét lévőket az üdvbizonyosság után, az elpecsételteket pedig a szentség után való sóvárgás nyugtalanítja.

Annak bizonyosságául, hogy Isten ígéretei és tervei a történelmi látszatok ellenére is megvannak, a 12 nemzetségből egyenlő számban pecsételtek el a választottak. Amikor János ezt a látomást látta, nagyon nehéz lett volna felismerni és megtalálni Izráel 12 nemzetségét. A 10 törzs, amely annak idején Jeroboám vezetése mellett és a későbbi királyok idejében Izráelt alkotta, szinte teljesen eltűnt. Felitta a történelem homokja. A másik két törzs maradványai is csak álmodókként jártak, és álmodtak valamit az eljövendő zsidó

királyságról. János itt mégis a 12 nemzetséget látja, hogy ebből pecsételtek el a választottak. Íme, Isten ígéreteit és terveit a történelmi idők forгатaga nem változtathatja meg, még ha a történelmi események folyamán úgy látszik is. Lehetnek e világban olyan időszakok, mint a „sötét” középkor, amikor Krisztus élő anyaszentegyházát a legélesebb szemű próféták is alig látták, Isten szeme világosan látta akkor is, hogy valahol a kolostorok mélyén van valaki, aki hívő szívvel tanulmányozza az írásokat. Vagy valahol a hegyek között felszorult egy együgyű kecskepásztor, aki elfogott egy ígét, és annak alapján hisz és imádkozik. Akármennyire szétmorzsolódnak látszik is Krisztus anyaszentegyháza, egyszer csak megint előkerül. Olyan dolog ez, mint a kristályosodás törvénye, tehetsz akármit a sókristállyal, fizikai úton a kristályosodást megszüntetni nem tudod. Krisztus anyaszentegyháza így gyakran

olyan az üdvtörténet folyamán, hogy látszólag egészen felitta a történelmi idő, Isten mégsem feledkezett meg róla, kezében tartja akkor is, amikor mindenki úgy látja, hogy elveszett.

Zsidók és pogányok egy népet alkotnak. Az üdvösség szempontjából nincsenek zsidók és pogányok. Eggyé tette a két nemzetséget, lerontotta a közbevetett válaszfalakat. Azok Ábrahám fiai, akik Ábrahám hitéből valók. Az elpecsételtettek között nincsenek pogányok, csak lelki Izráel van ott. A Római levélben azt mondja Pál: „Kitörtettek a szelíd olajfából, és te beoltattál a helyébe, és ne dicse-kedjél az ágak ellen.” Az olajfa ugyanaz a törzs maradt. Ábrahám magvában megáldatnak a föld nemzetségei. Az a kérdés, hogy te Ábrahám magvából való vagy-e? De nem a testi odatartozandóság tesz valakit azzá. Hogy valaki test szerint Ábrahámtól született, semmi előjogot nem biztosít neki az üdvösségre nézve. Csak az Úr Jézus

Krisztusban való születés, a Szentlélektől való fogantatás biztosíthat jogot az istenfiúságra. Viszont nem lehet előítélet a pogányokból születettek szívében sem azokkal szemben, akik a testi Izráeltől születtek, egyik éppúgy részese az idvességnek, mint a másik, de csak Jézus Krisztusban, mert a Jézus Krisztuson kívül egyiknek éppúgy nincs része benne, mint a másoknak.

Ha megfigyeljük a nemzetségek felsorolását, azt láthatjuk, hogy egy törzs hiányzik a tizenhárom közül. József két fia, Efraim és Manassé ugyanis külön törzsként szerepeltek Izráel történetében minden időben, úgyhogy József neve tulajdonképpen nem szerepelt sehol. Mindig Efraim és Manassé szerepelt helyette. Az itteni felsorolásban viszont ott van József és Manassé neve is, hiányzik azonban a Dán törzse.

Folytatás a következő számban.

KÉT KIRÁLYSÁG

1 Sám 2,1- 2 Sám 2,4 versei alapján

írta : Szikszai Béni

Bethánia könyvkereskedés kiadása Budapest 1942

Részlet a könyvből:

Nem azért jött, hogy elveszítsen. 1Sám 26:1-12

Isten gyermeke ismét kerülhet ugyanabba a veszedelembé. Dávidot nem sok idővel e történet előtt éppen Zifeusok árulták el és ott szorongatta őt meg Saul, Zif pusztájában. Első percben nem érti meg az ember, hogy minek ment hát oda vissza. Ezt a kérdést azonban magunknak is ismételten feltehetjük. Vannak életünknek olyan területei, ahol ismételten elbukunk. Miért mentünk oda? Vannak olyan

kísértések, melyekben ismételten elesünk, feltehetjük a kérdést: miért estem hát bele újra? Ne higgye Isten gyermeke, hogy abba a kísértésbe, melyből egyszer diadalmasan, győzelmesen kiszabadult, nem kerülhet többé vissza. Dávid csudálatosan megtapasztalta Isten szabadítását Zif pusztájában, mégis újra visszakerült oda. Lehet, hogy valaki nagy szabadítását tapasztalja meg Istennek, mégis szörnyű kísértései támadnak ugyanazon területen. Talán Dávid is szólt annak idején, hogy

soha még a lábaimat sem teszem be zifeusok földjére és íme, most mégis újra ott van. Nem éltél át életedben hasonlót? Megütköztél és valóban nagy elszánás, elhatározás támad a szívedben, hogy soha többé, és egyszer csak mégis ugyanott voltál. Hányan tettek már hangos kijelentéseket, hogy így nem és úgy nem tetszik ezt vagy azt többé és jött az idő, amikor sírva kellett belátniok, hogy újra elbuktak ugyanott. Vigyázz, mert az ördög mint ordító oroszlán jár szerte és ha nem vigyázol, újra visszavisz oda, ahonnet már egyszer kihozott.

Fenntebb már említés történt róla, hogy az ellenség válogatott eszközökkel támad. Nagyon jól tudja azt, hogy a embert közönséges eszközökkel nem lehet törbe csalni. Vannak azonban neki válogatott eszközei. Nem csábítja Isten gyermekeit korcsmába, találkahelyekre, hanem a bűnök és kísértések selyem hálójával igyekszik megfogni őket. Nem farkasok lesznek, melyek körülötted járnak hanem rókácskák, melyek megemésztik a szőlőt. Nem lehet megejteni azzal, hogy ne menj az ígéhirdetési alkalomra, de meglehet azzal, hogy félrevigye figyelmedet, vagy pedig meghamisítja számodra az ígét. Nem hitetheti el veled, hogy ne higgy az Istenben, de félrevezet azáltal, hogy Isten valami különös módon jelenti ki magát. Keress látomásokat, idézz szellemeket, keress csodákat, jeleket, ne elégedj meg az egyszerű, tiszta és világos evangéliummal. Dávid ellen nem lehet közembert küldeni. Ellene rohamcsapatokat kell szervezni és vannak az ördögnek ilyenek. Bizony, ha Isten nem őrizné benned az ő vetését, tönkretenné a vad.

Az éber hívő lélek észreveszi az ellenség támadását. Csodálatos ez. A hívő lélek, ha éber közösségben van az Úrral, kerülhet még egyszer a Zifeusok földjére,

észreveszi azonnal az ellenség támadását. Éppen ez a különbség a választottak és nem választottak között. Amazok nem veszik észre az ellenség támadását, hanem vakon fegyverébe rohannak. Isten választottai pedig észreveszik, előttük nyilvánvalóvá válik az ördög kísértése. A hitetlenek az italt, melyet a világ eléjük tesz, egész nyugodtan megisszák, azt a tanítást egészen nyugodtan beveszik, ételét vidáman elfogyasztják és megelégedve kelnek fel. A hívő ember előtt azonban gyanús színben csillog a pohárban az ital, gyanús illata lesz az ételnek, és gyanús csengése a tudománynak. Elkezd kémlelni és nem veszi be. Hiába van ismeret annak életében, aki minden tudományt gondolkozás nélkül befogad. Isten gyermekeiben ki kell fejlődni egy bizonyos kritikai érzéknek, melynek alapján eldöntik, befogadják-e vagy sem. Meg kell tanulniok hallani, hogy amit hallanak, a Pásztor hangja-e vagy valami csalárd hamis furulyaszó? Ne hajtson tanításnak akármilyen szele jobbra, balra, ne sodorjon a világ áradata nem sejtett mélységek felé, ahol észre sem veszed, hogy Saul les rád. Vigyázz, hogy a közelítő ellenségben jó barátot sejtve, kardjába ne rohanj. Amíg valakiben Isten Lelke ott van, visszatérhet régi kísértés területére, de nem eshet Saul kezébe. Borzasztó volt az Sámson életében, hogy nem vette észre, hogy az Úrnak Lelke eltávozott tőle, nem vette észre, hogy Delila ravaszhogásaiban az ördög kísérti. Isten attól őrizzen meg, hogy elveszítsd az a képességedet, hogy a bűnt a világgosságtól megkülönböztessed.

Ismerd meg az ellenséget. Dávid nem elégedett meg azzal, hogy igen, jön Saul, hanem meg akarta tapasztalni, hogy honnét jön és milyen erővel támad. Tisztában kell lenned kísértéseiddel és az ördög hatalmával. Jaj annak, aki nincsen

tudatában, milyen félelmetes ellenséggel áll szemben. Vannak, akik azért vesztenek újra meg újra csatát, mert nem tudják, hogy nem test és vér ellen van tusakodásuk, hanem fejedelemségek ellen, hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen. Nem ismerik az ellenséget. Vannak emberek, akik nem tudják, életük melyik pontján kísérhető, ezért esnek el olyan könnyen. Hiába figyelmeztetik őket, hogy pénzügyi dolgokra vigyázz. Csak akkor rémülnek meg, amikor már viszi őket az adósság árja. Hiába figyelmeztetik őket, hogy vigyázz a nyelvedre. Így szólnak: Oh, én nem pletykálok. Csak akkor eszmélnek fel, amikor már nyakig bajban vannak. Ismerd meg kísértésedet, ismerd meg azokat a pontokat, ahol az ördög támad.

Isten népe ellenségeinek is meg vannak a maga erősségei. Saul számára egy nagy székértábort létesítenek. Ő is védi magát. A Korintusi levélben olvassuk, hogy Istennek ígéje lerontja az ördögnek minden erősségét. Szomorú, de olykor egy-egy hívó életében is sok erőssége van az ördögnek. Van a közösségben is az ördögnek bástyája és onnét szórja szét háborítatlanul tüzes nyilait. Bekerül a közösségbe egy olyan lélek, aki az ördögnek nagyon jó erőssége, ezen keresztül aztán rombol és pusztít. De mennyi erőssége van egyéni életünkben is az ördögnek. Tagjaink nem egyszer a hamisságnak a fegyverei. De mennyire erőssége van a világban. Bölcselkedés, okoskodás, koreszmék, emberi indulatok, körül van bástyázva hitetlenséggel, tévhittel, babonával, közönnyel, nemtörődomséggel, önigazsággal. Ezeket mind le kell Jézusnak rombolnia, ha meg akar hódítani egy emberi szívet. Némelykor valósággal dübörögnek Isten csapásai egy-egy szíven, szinten bombazáporral borítja

el, mégis szilárdan áll, mint egy betonfedezék, míg Isten ostromában le nem szakad.

A felkent király kockázatot vállal azért, hogy meggyőzze üldözőit szeretetéről. Életét tesz kockára. Lemegy a táborba, hogy megmutassa Saulnak, hogy ő nem gyűlöli, de szereti őt. A mi Urunk Jézus Krisztus leszállott ebbe a ördögnek körülbástyázott világba, hogy megmutassa az itt alvóknak, mennyire szereti őket. Leszállott a mennyei honból, hogy megmutassa az itt alvóknak, mennyire szereti őket. Leszállott a mennyei honból, szent vérit is önként adá, hogy széttörhesse rabbilincsünk, hogy hintsen az éjbe sugárt. Jézus példázataiban beszél a szőlősgazdáról, aki a gyümölcs-termés idején szolgálkat küld a bérlőkhöz, hogy adjanak valamit neki a szőlő terméséből, és azok a szolgálkat megölik Végül pedig elküldi az ő szerelmes fiát. Ímé Isten kockázata, azt talán csak meg fogják becsülni. És megölték. Milyen kockázatot vállal Dávid, hiszen amikor még a királyi udvarban békeességben éltek, amikor muzsikájával ördögöt üzött belőle, akkor is falhoz akarta szegezni, mi lesz, ha most észreveszi, hogy ott jár a táborban? Arról beszél itt a felkent király, hogy nézzétek ti balgák, mit féltetek tőlem, hiszen én nem akarok ártani, én szeretlek titeket, azért jöttem, hogy szolgáljak néktek. Milyen csodálatos dolog ez. Lejött a te földi nyomorúságodba a Király. Eljött hozzád a betlehemi gyermekben az Isten, ide a te ördögi erősségekkel körülvelt életedbe.

Közöttetek van, akit ti nem ismertek. Dávid lement a táborba és körülötte aludt mindenki. Fájdalmas dolog ez. Az alvó nép között ott jár a felkent király és nem vesz róla tudomást senki. Közöttünk van és nem ismerjük őt. Itt jár az alvó nép között Jézus. Alusznak, ha nem test szerint, de alusznak lélekben. Nem veszik észre, hogy

itt jár a király. Tudod, hogy kinek a léptei neszeznek? A Királynak a léptei. Nem a szél zörög, nem a lovak mozognak a sátrak között, a Király jár itt. Elgondolom, hogy Dávid végig nézegette az alvó népet, úgy, ahogyan egyszer Jézus felemelte a tekintetét és így szólt: A tájak érettetek az aratásra. Oh mennyi alvó ember. Itt jár közöttük a felkent Király és ők horkolnak, álmukban egymást ölik, letargikus táncot járnak, hisztérikus rohamaik vannak. Lesz-e, akik jöttére felébrednek, akik megérik, hogy itt jár közöttük a király? Kik lesznek azok, akik látják szertejárni Jézust a falvakon és városokon?

Nem azért ment oda, hogy Sault elveszítse, hanem, hogy szeretetéről meggyőzze. Csak egy mozdulatában került volna, hogy Sault dárdájával általüsse és felkiáltson a népnek, hogy nem veszitek észre, hogy én vagyok a ti királyotok? Mennyien akarták rávenni Jézus, hogy vérengzést csináljon, mint a makabeusok, ő azonban minden alkalommal így felelt: Nem azért jöttem, hogy ítéletet hozzak, hanem, hogy kegyelmet. Nem azért jár szerte, hogy az alvókba belefojtsa az életet, hogy hirdesse rettenetes haragját, hanem azért jött, hogy meggyógyítsa a megtört szíveket, hogy hirdessen a foglyoknak szabadulást, a megkötözötteknek megoldást, hirdesse az Úr kedves esztendejét. Nem azért jött, hogy szemedre hányja bűneidet, hogy aludtál, hogy nem voltál ébren, hanem hogy gyengéden, szeretettel felköltögessen és füledbe súgja, hogy mennyire szeret. Csak az a borzasztó, hogy amikor itt járt, nem vette észre senki, csak amikor újra elment. Ugyanúgy volt ez esetben is, csak akkor vették észre, hogy ott járt közöttük, amikor már eltávozott. Borzasztó lenne, ha te is akkor vennéd észre, hogy ott járt nálad Jézus, amikor már eltávozott. Fentebb már volt szó róla,

hogy *ne lázadozz a hatalma ellen, ha méltatlanul cselekszik, Isten elhozza az ő megítéltetésének idejét.*

Dávid bizonyosságot vitt magával, hogy ott járt a Saul táborában. A dárdát valószínűleg azért vitte magával, mert emlékezett, hogy Saul azzal akarta falhoz szegezni, a vizes korsót pedig azért, mert ott volt közvetlen Saul fejénél annak bizonyosságául, hogy milyen közel járt hozzá. Annak bizonyosságául, hogy közöttük járt Jézus is, vitt innét magával. Magával vitte a mi emberi testünket és azon a szegek és a tövises helyét. Magával vitte, hogy amikor az elkárhozottakkal találkozott a pokolban, ha nem hinnének, megmutassa nekik. Nééztek, ott jártam a földön, megkötöztek, megköpdöstek, tövissel koronáztak, megfeszítettek. Ím testem megtöretett, vérem kiomlott. Nem lesz-e egyszer számodra Jézus teste, amit vitt, ítélet, nem lesz-e vád fejedén Jézus sebe? Bár lenne számodra kegyelem, hogy elvitte nyomorúságunkat, bűneink pecséiteit, bár lennének az ő forradásai bizonyosságul neked, hogy bűneidet felvitte testében a fára.

Senki sem vette észre a kegyelemnek ezt a mélységét. Senki sem volt, aki felserkent volna, senki sem volt, aki felfigyelt volna a szeretetnek e csodájára, a kegyelemnek mélységére. Itt járt közöttünk Jézus és a próféták, az ige szolgálói mégis ezzel tértek vissza: Ki hitt a mi tanításunknak és az Úrnak karja kinek jelentetett meg? Nem kell-e szomorúan távoznia Isten Lelkének életedtől? Bizony igaz, hogy az övéi közé jöve és az övéi nem fogadták be őt. Bizony igaz, hogy az angyalok remegtek, az ördögök rémüldöztek, az emberek pedig aludtak és nem vette észre senki, hogy itt járt közöttünk a Király.

Folytatás a következő számban

22 BETHÁNIA CE SZÖVETSÉG 2024. ÉVI PROGRAMNAPTÁRA

2024. év jeligeje: „... emlékeztessék titeket, ... emlékeztetéssel ébresztgessék titeket, ...mindenkor emlékezhessetek ezekre!!” 2 Péter 1, 12-15.

Január 3- 6. Téli CE Ifi tábor

Vezető: Lengyelné Csapkovic Éva

Helyszín: Piliscsaba, LSZH

Imaháttér: Tokodiné Baji Tímea

Január 19-20. Vezetőségi tagok találkozója

Vezető: Kohn Zsolt Mihály főtitkár

Helyszín: Piliscsaba, LSZH

Imaháttér: Nagy Zsolt Zoltán

Március 16. - Debreceni közösség csendesnapja

Helyszín: Debrecen-Homokkerti Református Gyülekezet

Cím: Debrecen, Szabó Kálmán utca 43.

Imaháttér: Lengyel Norbert

Vezető: Hajdu Zoltán

Április 20. Országos csendesnap

Vezető: Kohn Zsolt Mihály főtitkár

Helyszín: Budapest, VIII. Salétrom utca 5.

Imaháttér: Gyurkó József

Május 11. Hajdúböszörményi közösség körzeti csendesnapja

Helyszín: Hajdúböszörmény, Kálvin-téri ref. gyülekezeti terem

Vezető: Karácsonyi- Kis László

Imaháttér: Szakáll Zsombor

Május 25. Mérk CE csendesnap

Gyerekóra: Lengyelné Csapkovic Éva

Vezető: Karácsonyi- Kis László

Helyszín: Mérk, Református gyülekezet

Imaháttér: Lengyel Norbert

Június 17 - 22. Egyedül élők hete

Vezető: Kohn Zsolt Mihály főtitkár

Helyszín: Piliscsaba, LSZH

Imaháttér: Lupsea György

Július 1 - 6. Hitmélyítő hét

Vezető: Gyurkó József

Helyszín: Hajdúszoboszló, Hajnal utca 5.

Imaháttér: Takács Ferenc

Július 8 - 13. Családos evangelizációs hét

Vezető: Hajdu Zoltán

Helyszín: Hajdúszoboszló, Hajnal utca 5.

Imaháttér: Kohn Zsolt Mihály főtitkár

Augusztus 6 - 10. Ifjúsági találkozó

Vezető: Lengyelné Csapkovic Éva

Helyszín: Piliscsaba, LSZH

Imaháttér: Tokodi László

Augusztus 19- 24. Idényszáró hitmélyítő hét

Vezető: Karácsonyi- Kis László

Helyszín: Piliscsaba, LSZH

Imaháttér: Hajdu Zoltán

Szeptember 14. 10 óra Miskolci közösség körzeti csendesnapja

Helyszín: Református Székház, Kossuth utca 17.

Vezető: Tokodiné Baji Tímea

Imaháttér: Lengyelné Csapkovic Éva

Október 19. 10 óra Vajai közösség körzeti csendesnapja

Helyszín: Vaja, Református Egyházközség

Vezető: Hajdu Zoltán

Imaháttér: Szakáll Zsombor

November 10. 10 óra Balatonszőlős csendesnap

Vezető: Kohn Zsolt Mihály főtitkár

Helyszín: Balatonszőlős Községi ház

Imaháttér: Gyurkó József

Helyszín: Piliscsaba, LSZH**Vezető:** Kohn Zsolt Mihály főtitkár**Imaháttér:** Karácsonyi-Kis László**December 2- 7. Adventi hitmélyítő hét****Vezető:** Gyurkó József**Helyszín:** Piliscsaba LSZH**Imaháttér:** Takács Ferenc

A nyári hetekről, táborokról részletes ismertető készül. Az ott megadott vezetőknél és minden fenti programról Hajdu Zoltán missziói titkárnál lehet érdeklődni és jelentkezni a **+06-30-946-8970 sz. telefonon** vagy **e-mail-ben: zolica01@gmail.com**

A piliscsabai LSZH (Lelkiszolgálat Háza) címe: 2081 Piliscsaba, Kálmán király útja 16.

Felhívás! Azért adjuk közre a 2024-es programunkat, hogy a testvérek előre tervezhessék részvételi szándékukat, és mielőbb jelezzék – feltételesen is – a missziói titkárnál.

Kedves Testvérek, rövid bizonyágot szeretnék tenni nektek, hogy Istenünk kegyelme milyen hatalmas!

Október végén (26-án) erős gyomorgörcsökkel kerültem kórházba. A sürgősségi osztályról átirányítottak a belgyógyászatra, ahol már igen erősek voltak a fájdalmaim. Láttam a feleségemen az aggodást és a tehetetlenséget. Próbáltam nyugtatni, hogy Isten nem tesz rám nagyobb terhet, mint amit el tudok hordozni, és amit meg kell szenvednem, azt úgyis meg fogom szenvedni. Imádkoztunk feleségemmel a gyógyulásomért, ő közben értesítette a többi testvért is állapotom felől. Így ők is velünk együtt kiáltottak Istenünkhöz. Estére, mikor már befektettek a belgyógyászatra kivizsgálásra, jelentősen csökkentek fájdalmaim, éreztem Isten kegyelmes jelenlétét. Akkor már biztos voltam benne hogy meghallgatásra került az a sok imádság, mely értem elhangzott.

Másnap a vizsgálat után (CT) átkerültem a sebészetre, műtét várt rám, ugyanis megállapították, hogy elzáródott a vékonybelem egy kis szakasza. Míg a kórtéremben feküdtem, beszélgettünk betegtársaimmal, és kiderült, hogy a velem szemében lévő ágyon egy lelkipásztor testvérem fekszik. Megnyugvással töltött el, hogy Urunk itt sem hagy egyedül, jó volt megtapasztani, hogy mennyire

szüksége van még Isten szolgájának (a lelkésznek) is a bátorításra, és persze a többi betegnek is, akik a szobában voltak.

Ahogy telt az idő, a fájdalmaim is egyre jobban csökkentek, éreztem a Szentlélek munkáját, az imádságok erejét. Vasárnap (október 29-én) délután megműtöttek. Nem volt bennem semmiféle aggodalom a műtét előtt és után sem, hisz biztos voltam/vagyok benne, hogy az Úr kezében vagyok teljesen. Hiszem, hogy nem volt véletlen a kórházban való tartózkodásom.

Azóta itthon gyógyulok, és tapasztalom, hogy akik az Urat keresik, azoknak felettébb megad mindent, amit kérnek Tőle. Buzdítok mindenkit, hogy amikor próbatételek jönnek életünkben, bátran forduljunk Istenünkhöz, és persze kérjük a hitben velünk élő Testvéreink imatámogatását is. Hordozzuk egymást imáinkban, mert nagy ereje van a buzgó könyörgésnek.

„Minden imádságotokban és könyörgéseitekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által, és legyenek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve valamennyi szentért; (Efez 6:18)

Áldott adventet kívánva:

Tokodi László

*Áldott karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánunk
az Új Mustármag minden olvasójának
a szerkesztő bizottság nevében!*

Gyurkó József

Impresszum:

Új Mustármag, megjelenik negyedévente, ingyenesen.

Kiadó: Bethánia CE Szövetség

Levelezési cím: 1094 Budapest, Angyal u. 30.

Email cím: info@ce-union.hu

Felelős kiadó: Dr. Gellén Márton elnök

Szerkesztő bizottság: Gyurkó József, Bereczki Krisztina,

Tóthné Wischer Judit, Nagy Zsolt Zoltán, Hajdu Zoltán.

Adományokat köszönettel elfogadunk

Számlaszám: 11708001 - 20525725